

✠ БЪЛГАРСКА СТАРОСТИЛНА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ✠
ЦЪРКОВЕН СЪД

РЕШЕНИЕ

ПО ЦЪРКОВНО-НАКАЗАТЕЛНО ДЕЛО №1 от 2005 г.

ЦЪРКОВНИЯТ СЪД на БЪЛГАРСКАТА СТАРОСТИЛНА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА в заседанието си, проведено на 8 април (26 март, ст. ст.) 2005 г. в гр. София, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Негово Преосвещенство Триадицкий епископ Фотий

Членове: Техни Благоговейства свещеник Константин Дженков и свещеник Николай Иванов

при секретар господин Злати Златев, разгледа докладваното от Негово Благоговейство свещеник Константин Дженков църковно дело срещу отец Станой Цветанов Станоев, енорийски свещеник на Българската Старостилна Православна Църква, завеждащ енория при храм „Св. Злата Мъгленска“, София, кв. Орландовци.

Заседанието се проведе във връзка с направено предложение от Църковния съвет на Българската Старостилна Православна Църква с решение №26 от 10 март (23 февруари, ст. ст.) 2005г., случаят на свещеник Станой Станоев да се предаде на Църковния съд. За да се произнесе, Църковният съд взе пред вид следното:

Производството по настоящото църковно дело е образувано във връзка с постъпили сведения за системни прояви и многократни изявления на свещеник Станой Станоев, несъвместими със служението и облика на православен клирик. Конкретен повод е взет от прерасналия в скандална саморазправа имуществен спор за собственост върху недвижим имот между свещеник Станой Станоев и предишния собственик на имота, монах Никанор (Христо Христов Мишков), от когото постъпи оплакване до Църковния съвет на Българската Старостилна Православна Църква.

Предмет на спора е покупко-продажбата на апартамент. От постъпване на жалбата срещу свещеник Станой Станоев през месец юни 2004 г. с него нееднократно са провеждани разговори от членове на Църковния съвет, в които свещеник Станой Станоев винаги се е съгласявал с твърдението на тъжителя, че спорният имот му е прехвърлен фиктивно, че никога не се е чувствувал негов собственик, в потвърждение на което и никога не е влязал във владение на имота и не се е разпоредил с него. На многократните предложения от страна на членове на Църковния съвет да възстанови собствеността на тъжителя свещеник Станой Станоев винаги е изразявал принципно съгласие, но се е отклонявал под предлог, че е направил известни разходи, които следва да му се възстановят. Впоследствие обаче, след обтягане на отношенията между него и тъжителя, свещеник Станой Станоев изразява категорично несъгласие да върне имота.

През месец февруари 2005 г., свещеник Станой Станоев по официален път е поканен двукратно от страна на Църковния съвет да се яви и да заяви окончателното си решение по въпроса. В определените му ден и час, той не се явява, за което по-късно дава неприемливи обяснения. Това поведение на свещеник Станой Станоев представлява отклоняване от явяване и даване на показания пред компетентния църковен орган, с което затруднява изясняването на фактическите обстоятелства; видно е също, че с това свое поведение свещеник Станой Станоев избягва даването на открит и ясен отговор по отношение на намеренията му за връщането или задържането на апартамента. За второто той би следвало да представи пред Църковния съвет ясни основания, каквито никога по-рано не е представял. Нещо повече: свещеник Станой Станоев се отрича от принципното си съгласие, изразявано пред членове на Църковния съвет, да върне имота и разпространява сред паството на Българската Старостилна Православна Църква твърдението, че всъщност покупко-продажбата не е била фиктивна, но самият той е заплатил въпросния имот, без никой друг да е знаел за това досега. Последното твърдение, както и другите действия, предприети за да се повлияе върху мнението на възможно най-широк кръг от паството на Българската Старостилна Православна Църква, с цел да се създаде впечатлението, че повдигнатите срещу свещеник Станой Станоев обвинения са неоснователни и същият е обвинен несправедливо, представлява опит да се окаже натиск върху църковното управление и така да се повлияе върху решението на Църковния съд.

Ако се приеме, че покупко-продажбата е била фиктивна, което твърдят жалбоподателите и свидетелите (Христо Мишков, адвокат Димитър Пелов, Константин Стойчев), — а и самият свещеник Станой Станоев, както вече беше посочено, многократно е заявявал пред членове на Църковния съвет още от месец юни 2004 г. и до месец февруари 2005 г. — то задържането на собствеността върху апартамента от страна на свещеник Станой Станоев, след нейното поискване, представлява присвояване на чужда собственост, което е нарушение на 25-то Апостолско правило и на 32-ро правило на св. Василий Велики, като предвиденото в тях наказание е лишаване от свещен сан.

Описаният по-горе конкретен повод е послужил да се обхванат и проучат сведения за съществуващи смущения и от други прояви и изявления на свещеник Станой Станоев, споделяни от пасоми на Българската Старостилна Православна Църква с клирици на същата. Отношението си по въпроса са изразили както членовете на Църковния съвет свещеник Константин Дженков, свещеник Николай Иванов, господин Злати Златев и господин Константин Тодоров, натоварени от председателя на Българската Старостилна Православна Църква, Негово Преосвещенство Триадицкия епископ Фотий с проучването на случая, така също и свещенослужителите от катедралния храм „Успение Богородично“ свещеник Валентин Тодоров, свещеник Доротей Стоянов, дякон Тодор Енчев и дякон Николай Петров. Техните показания могат да се обобщят в няколко насоки:

1. Изказване от страна на свещеник Станой Станоев пред клирици и миряни, както и пред външни на Църквата ни лица недопустимо груби и пренебрежителни оценки за паството, за членовете на Църковния съвет, за Църковния съвет като управляващ орган както и обидни квалификации за председателя на Българската Старостилна Православна Църква, Негово Преосвещенство Триадицкия епископ Фотий в нарушение на 55-то Апостолско правило, което налага за последната простъпка лишаване от свещен сан.
2. Прояви на недопустимо грубо отношение и скандално държане спрямо членове на Църковния съвет, служители от администрацията на Българската Старостилна

Православна Църква, както и от администрацията на катедралния храм, включително и по повод на изпълняване на служебните им задължения.

3. Многократни обвинения по адрес на църковното управление, че в сравнение с другите свещенослужители към самия него се проявява подчертано пренебрежение, не му се оказва достатъчна материална подкрепа, от което той се чувства ошетен. Това му разбиране вероятно го е подбуждало да присвоява нееднократно от катедралния храм средства, постъпили от треби, както и църковни вещи, включително и предназначени за богослужебна употреба, което е похищение (кражба) на църковно имущество и попада под наказанието, определено от 72-ро Апостолско правило (отлъчване от църковно общение) и е във връзка с 8-мо правило на св. Григорий Нисийски.
4. Смущава ежегодната продажба на мартеници от свещеник Станой Станоев, което е по същество съучастие в езическа традиция, на която като православен клирик той би трябвало да се противопоставя.
5. Голямо своеволие и несъобразяване с приетите норми на богослужебната практика и извършването на треби.
6. Многократно нарушаване и несъобразяване с църковната дисциплина, което води до разстройване на църковния живот, изразяващо се в непозволени посещения от страна на свещеник Станой Станоев и извършване на свещенодействия в чужди енории без съгласието на енорийските свещеници и без благословието на председателя на Българската Старостилна Православна Църква. Това деяние е нарушение на 15-то Апостолско правило, 15-то и 16-то правило на I Вселенски събор, 5-то, 6-то, 10-то и 23-то правило на IV Вселенски събор, 17-то правило на VI Вселенски събор и 16-то правило на Сардикийския събор, постановяващи различни наказания, включително и лишаване от свещен сан.

ВЪЗ ОСНОВА НА ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО И КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД, ЧЕ:

1. Присъединяването и принадлежността към Българската Старостилна Православна Църква винаги е било и е съзнателен и напълно доброволен акт на приемане на ненарушимата догматическа пълнота на православната вяра и спазване на каноните на Светата Православна Църква;
2. Своеволното, упорито и неразкаяно пренебрегване и неизпълнение на посочените по-горе норми води до фактическо самоотделяне от Българската Старостилна Православна Църква, което налага и изричното му процедурно формулиране;
3. Очевидна е липсата на покаяние у свещеник Станой Станоев за извършените простъпки; очевидни са също както опитът те да бъдат отричани и прикривани, така и опитите да се повлияе с натиск върху решението на Църковния съд

ЦЪРКОВНИЯТ СЪД на БЪЛГАРСКАТА СТАРОСТИЛНА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА

Р Е Ш И :

Считано от 8 април (26 март, ст. ст.) 2005 г., свещеник Станой Цветанов Станоев да не се смята за клирик на Българската Старостилна Православна Църква.

Това решение на Църковния съд по никакъв начин не се отнася до членовете на енорията, възглавявана досега от свещеник Станой Станоев. Всички те могат да разчитат на духовно обгрижване от страна на свещенослужителите на Българската Старостилна Православна Църква.

Във възможно най-кратък срок решението следва да бъде предадено на свещеник Станой Станоев и в подходяща, кратка и ясна форма за него да бъдат известени клирът и паството от всички енории на Българската Старостилна Православна Църква.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Триадицкий епископ Фотий)

ЧЛЕНОВЕ: 1).

(Свещеник Константин Дженков)

2).

(Свещеник Николай Иванов)